

ת"פ 38213/03/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 38213-03-18 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד עומרית אבני

ב"כ הנאשם: עו"ד דוד ברהום

הכרעת דין

כללי

1. הנאשם מואשם בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק, ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 27.9.17 בשעה 22:00 אירע ויכוח בין הנאשם לאשתו בביתם הסמוך להר הבית. בעקבות ויכוח, הנאשם זרק לעבר המתלוננת קופסה מזכוכית. המתלוננת זזה הצידה והקופסה לא פגעה בה. לאחר מכן אמר הנאשם למתלוננת "אני אשבור אותך", התקרב אליה, ריסס עליה גז מדמיע ואמר לה "אני אעשה ממך עיוורת". המתלוננת התכוונה לברוח מהבית והנאשם נטל סכין ושרט אותה באמצעותה מספר פעמים בידה השמאלית. כתוצאה ממעשים אלה נגרמו למתלוננת מספר שריטות בידה השמאלית וכן דימומים.

עשרים ימים קודם לכן, בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת, הניח הנאשם כרית על פניה של המתלוננת וניסה לחנוק אותה. במקום היו בני המשפחה שמנעו זאת ממנו, חצצו בין הנאשם לבין המתלוננת והפסיקו את מעשיו.

2. הנאשם הודה כי היה בביתו במועד המתואר בכתב האישום אך כפר במיוחס לו וטען כי לא איים על המתלוננת ולא תקף אותה בשום דרך.

3. מטעם המאשימה העידו אשת הנאשם, ג'וואהר, והשוטר בהאא אבו עיסא, שהיה הראשון לפגוש בה לאחר

שיצאה מביתה במועד האירוע. כן הוגשו הודעות הנאשם במשטרה, תעודה רפואית שערכה הרופאה שבדקה את המתלוננת לאחר האירוע, דו"חות פעולה ומזכרים שערכו השוטרים שהיו מעורבים בחקירה, תמונות שצולמו על ידי השוטרים, תקליטור שנצרב ממערכת מב"ט 2000, ולבסוף הוגשה גם הודעת המתלוננת, שהוכרזה עדה עוינת.

מטעם ההגנה העידו הנאשם ופרופסור יהודה היס, שערך חוות דעת מומחה ביחס לשריטות על זרועה של המתלוננת, והוגש תצהיר חתום על ידי המתלוננת שנערך במסגרת תיק קודם שהתנהל נגד הנאשם.

הראיות

4. המתלוננת הוכרזה כעדה עוינת ונחקרה בחקירה נגדית גם על ידי התביעה וגם על ידי ההגנה. בעדותה בבית המשפט תיארה המתלוננת, כי ביום האירוע הגיעה להגיש תלונה במשטרה נגד בעלה מאחר והייתה במצב נפשי קשה, לנוכח העובדה כי הנאשם התראה עם אישה אחרת, והיא כעסה עליו על כך וכן על כך שלא תמך בילדיהם בשעת צרה. על כן, בדתה, לדבריה, תלונה והעלילה עליו כדי לגרום לו "להיות בן אדם", כלשונה. המתלוננת טענה כי לאחר שעלתה למִּכָּה החליטה לחזור בתשובה ולהתוודות על מעשיה. עוד טענה המתלוננת בעדותה, כי הנאשם לא פצע אותה עם סכין, וכי את השריטות שנראו על זרועה היא גרמה לעצמה באמצעות שבר זכוכית. לדבריה, שברי הזכוכית שנמצאו בביתה היו תוצאה של כלי שנפל מידיה ונשבר, והסכינים שמסרה למשטרה, הן סכינים שהיו בשימוש בביתה, אך הנאשם לא תקף אותה באמצעותן. עוד טענה המתלוננת בעדותה, כי היא ריססה על עצמה בטעות גז מדמיע.

אשר לאירוע קודם המתואר בכתב האישום טענה המתלוננת בעדותה, כי באותו מקרה היא זרקה על הנאשם כרית והוא זרק עליה את הכרית בחזרה, אך שללה את הטענה כי ניסה לחנוק אותה.

בחקירתה הנגדית על ידי ב"כ הנאשם אישרה המתלוננת כי כבר מסרה בעבר תלונת כזב למשטרה נגד הנאשם, וההגנה הגישה לבית המשפט תצהיר שערכה העדה בפני עורך דין בשנת 2015 (נ/2), ובו הצהירה כי דברים שמסרה בתלונה קודמת למשטרה היו דברי שקר.

5. הודעתה של המתלוננת במשטרה הוגשה לפי סעיף 10א לפקודת הראיות, לאחר שהיא אישרה בעדותה כי הכתוב בה נאמר מפיה. בהודעה זו (ת/15), המתלוננת טענה בפני השוטרים כי הנאשם שרט אותה בביתם וריסס עליה גז פלפל באותו היום בין השעות 20:30 ל- 21:00. לדבריה, ביום האירוע, בנם, א', היה בביתם, והנאשם תקף אותה לאחר שהבן עזב. לטענתה היא הדיחה כלים והנאשם חיפש סם מסוג קוקאין שאותו קנה לעצמו ולא מצא. הוא הפך את הבית והאשים אותה בכך שלקחה לו את הסמים, קילל אותה, אמר לה "אני אשבור אותך", החזיק בידו מיכל גז פלפל בצבע זהב ואמר לה שיעשה ממנה עיוורת. היא ביקשה לברוח מהבית, והרגישה לפתע שריטה בידה השמאלית. המתלוננת אמרה כי נראה לה שהנאשם החזיק סכין ולאחר מכן אמרה שראתה כי החזיק סכין בצבע חום, ריסס אותה באמצעות הגז ולאחר מכן שרט אותה עם הסכין ואמר "יא שרמוטה רוצה לעשות לי פדיונות". לדבריה, הנאשם שרט אותה מספר שריטות והחוקר שגבה את הודעתה כתב הערת חוקר ולפיה הוא מזהה מספר שריטות בחלק החיצוני של היד, בין הכתף למרפק שמאל עם דימום יבש. המתלוננת הוסיפה כי קודם שריסס עליה גז פלפל, הנאשם זרק לעברה קופסה מזכוכית, אך היא זזה והקופסה התנפצה על הרצפה. לדבריה, ברחו מביתה לעבר בית השכנים שעזרו לה ושטפו את פניה במים.

המתלוננת הוסיפה כי עשרים יום קודם לכן ניסה הנאשם לחנוק אותה במהלך ויכוח שאירע ביניהם. הנאשם סבר כי המתלוננת, שישבה על המיטה, לקחה לו חפצים שהניח מתחת לכרית, הוא תפס את הכרית וניסה לשים אותה על פניה ולחנוק אותה, והיא החלה לצעוק. לדבריה, ילדיה, ל' וא', היו במקום ומנעו ממנו מלהמשיך ולתקוף אותה.

6. המתלוננת ביקרה אצל רופאת המשפחה למחרת האירוע, ועל פי האמור בדו"ח הביקור (ת/3) טענה לפני הרופאה כי יום קודם לכן הותקפה על ידי בעלה שריסס אותה בגז מדמיע ובסכין. בריאותיה של המתלוננת נשמעו מעט צפופים, על זרועה השמאלית נצפו סימני שריטות, ידה נחבשה והיא קיבלה טיפול באינהלציות.

7. דו"חות הפעולה שערך השוטר בהאא אבו עיסא (ת/7 ות/10) הוגשו במקום חקירה ראשית ועולה מהם כי ביום האירוע, בהיותו בתפקיד סמוך לאחד משערי הר הבית, המתלוננת פנתה אליו כשהיא בוכיה ואמרה לו שבעלה תקף אותה באמצעות סכין וריסס עליה גז מדמיע. הוא הבחין בסימני שריטה על ידה. יחד עם שני שוטרים נוספים הוא נכנס לביתם של המתלוננת והנאשם והם עצרו את הנאשם אשר שיתף פעולה והתלווה אליהם. בהיותם בבית ערכו חיפוש, ומצאו ותפסו קופסה ובה שברי זכוכית וכן סכין שהמתלוננת טענה כי שימשה לתקיפתה. בחקירתו הנגדית הבהיר השוטר כי הסכין הייתה אפורה ועל הידית שלה שלושה עיגולים. עוד הבהיר, כי לא ראה על המתלוננת סימני גז מדמיע ולא ראה סימני דם על הסכין.

8. השוטר אוסאמה שקור הופנה אל המתלוננת על ידי השוטר אחר, ועל פי האמור בדו"ח הפעולה שלו שהוגש בהסכמה (ת/9) הוא הבחין במתלוננת כשהיא יושבת בצד, בוכה ומפחדת. הוא צילם את סימני השריטה על זרועה השמאלית והתמונות הוגשו אף הן כראיות (ת/4 ות/5), ליווה את המתלוננת לביתה, שם היא הצביעה על שני סכינים שהיו על השולחן בסלון, ואשר לדברי המתלוננת הנאשם החזיק סכינים אלה בידו ואיים עליה שאם לא תחזיר לו את הסמים שלקחה לו הוא ידקור אותה עמם. השוטר תפס את הסכינים והם הוצגו בבית המשפט במהלך שמיעת הראיות, ותמונותיהם של אחת הסכינים ושל שברי הזכוכית אשר צולמו על ידי השוטרים, הוגשו אף הן כראיות (ת/13-14).

9. הקצין רועי שבו פגש אף הוא במתלוננת לאחר שקיבל דיווח על אודותיה, וכפי שעולה מתוך דו"ח הפעולה שערך (ת/11), בשיחה שלו עם המתלוננת היא תיארה כי הנאשם הרביץ לה כי חשד שהחביאה לו את הסמים וגם לקח ממנה 300 ₪. הוא נכנס לבית יחד עם השוטרים יוסף טליע ובהאא אבו עיסא והם עצרו את הנאשם, תפסו סכינים וקופסא עם שברי הזכוכית בתוכה. השוטר יוסף טליע כתב דברים דומים בדו"ח הפעולה שערך (ת/12) אשר הוגש בהסכמה.

10. בהודעת הנאשם במשטרה מיום 28.9.17 (ת/1) הוא תיאר כי ביום האירוע נעצר על ידי השוטרים בביתו בשעה שחיפש דבר מה במגירות הבית. הנאשם אמר כי לא תקף את המתלוננת ואף לא רב איתה באותו היום, וטען כי המתלוננת נוהגת להעליל עליו עלילות בשל כך שהוא מקיים קשר זוגי עם אישה נוספת. לדבריו, אשתו הפילה מידה קופסת זכוכית והוא אסף את הריסיסים וזרק אותם לפח. הנאשם כפר בכך שריסס גז על המתלוננת ואמר כי אינו יודע איך משתמשים בגז, וכפר בכך ששרט אותה באמצעות סכין או בכלל. עוד כפר הנאשם בטענה שניסה לחנוק את המתלוננת באמצעות כרית באירוע קודם.

בהודעה נוספת שנגבתה מהנאשם במשטרה ביום 3.10.17 (ת/2) חזר הנאשם על הגרסה לפיה ביום האירוע חיפוש ניירות כלשהם במגירות בבית, ובהמשך אישר כי למעשה חיפש סמים שהחביא שם, לפתע שמע זכוכית נשברת, שנפלה מהיד של אשתו, והוא ניגש לאסוף את השברים. אשתו יצאה מהבית, וכשיצא לחפש אותה אצל השכנים הבחין בה יושבת על המדרגות של שוק הכותנה ומיד לאחר מכן השוטרים הגיעו ועצרו אותו. הנאשם כפר בכך שקילל את אשתו, טען כי אינו מחזיק בבית גז מדמיע או גז פלפל, כפר בכך שפגע באשתו באמצעות הסכין ואמר שחושב שהיא פצעה את עצמה. הנאשם אמר שאשתו התלוננה נגדו לאחר שנודע לה כי הוא מבקש להתגרש ממנה.

11. הנאשם, אשר העיד לרוב בעברית, למעט מקרים ספורים שבהם ביקש להיעזר במתורגמן לצורך הבנת מילים בודדות, ביקש לאמץ בעדותו במשפט את הדברים שאמר בהודעותיו במשטרה. בחקירתו הנגדית טען כי מוכן לעשות כל מעשה, למעט מעשה אלימות במשפחה, מאחר וידע שהרשויות נוהגות להחמיר בעבירות כאלה, אך אישר כי נשפט בגין אירוע קודם של אלימות כלפי המתלוננת, שהסתיים בתיקון כתב האישום באופן שייחס לו מעשה מינוי של זריקת כרית, תחת אשמה של שפיכת מים רותחים וחניקה שיוחסה לו מלכתחילה. ביחס לאישום הנוכחי טען הנאשם, כי המתלוננת היא ששרטה את עצמה והשתמשה ביד ימין שהיא היד החזקה שלה כדי לשרוט את יד שמאל. לדבריו, אשתו נוהגת להעליל עליו כי היא מקנאה בקשר שיש לו עם בת הזוג החדשה ועל כן מנסה לגרום למאסרו. הנאשם טען כי לא ראה את המתלוננת מרססת את הגז המדמיע ואף לא ראה ששרטה את עצמה, שכן היה באותה עת בחדר השני, וכי הוא כלל לא ידע שהיא ריססה גז מדמיע ושרטה את עצמה. הנאשם הכחיש כי חנק את המתלוננת באמצעות כרית עשרים ימים לפני יום מעצרו.

12. פרופ' יהודה היס, מומחה לרפואה משפטית, ערך חוות דעת מומחה (נ/1) המתבססת על צפייה בצילומי החבלות על זרועה של המתלוננת ותצלומי הסכינים. בחוות דעתו קבע פרופ' היס, כי הממצאים על זרועה של המתלוננת מתיישבים עם פצעי שפשוף עצמיים טריים ואינם מתיישבים עם פצעי חתך מלהב מושחז של סכין כמו הסכינים שנראים בתמונות שצולמו על ידי המשטרה. בחוות דעתו העיר פרופ' היס על כך שתיעוד החבלות על זרועה של המתלוננת אינו מתיישב עם הדרישות המינימליות של תיעוד ממצא פורנזי המשמש כמוצג משפטי. על פי דרישות אלה על התיעוד להתבצע בזווית ישרה, להיות ממוקד עם קנה מידה ועם סרגל צבעים תוך שימוש בתאורה הומוגנית ולכלול לפחות צילום אחד מקרוב. לבסוף נקבע בחוות הדעת, כי על סמך הרשומה של קופת החולים הקושי של המתלוננת בנשימה לא היה משמעותי וכי הצפצופים שאובחנו על ידי הרופא הם קרוב לוודאי תסמינים של מחלת האסטמה ממנה היא סובלת המתלוננת. פרופ' היס חזר בו מקביעה זו במסגרת חקירתו הנגדית, לאחר שהתברר לו כי בעת ביקורה אצל הרופאה טופלה המתלוננת באינהלציות בעקבות קשיי הנשימה שחוותה, אך עמד על יתר האמור בחוות דעתו. המומחה השיב בחקירתו הנגדית כי אינו יכול להתייחס לשאלה האם ייתכן שהפציעה נגרמה משבר זכוכית, שכן עליו לראות את שבר הזכוכית עצמו, הבהיר כי קביעה שחפץ מסוים לא גרם לפציעה היא קלה יותר מאשר הקביעה שהוא כן גרם לפציעה, וכי המסקנה שמדובר בפציעה עצמית מבוססת על עומקן השטחי יחסית של השריטות, סמיכותן זו לזו השוללת אפשרות של מאבק, ונגישותו של מקום הפציעה לקורבן עצמו.

דין והכרעה

13. שקלתי את עדותה של המתלוננת בבית המשפט ואת הדברים שאמרה בהודעתה במשטרה, וקשה לקבוע ממצאים על פי איזה מהם. אכן, תשובותיה של המתלוננת בחקירתה בבית המשפט היו קצרות ונשמעו כמו סיסמאות. הדבר

בלט במיוחד כשהתבקשה לתאר את הנסיבות שבהן פצעה את עצמה, שאז לא תיארה שום עובדה קונקרטית אלא רק חזרה והדגישה כמה הייתה לחוצה ועד כמה מצבה הנפשי היה קשה. כששאלות התובעת בחקירה נגדית היו קשות לה, אמרה שאינה זוכרת. בנוסף, טענת המתלוננת כי מימשה את תכניתה להעליל על הנאשם שפצע אותה באמצעות סכין, ואף נפנתה לחתוך את עצמה באמצעות זכוכית שבורה שניות ספורות לאחר שאירעה לה תאונה במסגרתה ריססה על עצמה בטעות תרסיס פלפל או גז מדמיע, היא טענה שיש בה מעט מאד היגיון. זאת ועוד, בעדותה במשפט סתרה המתלוננת את עצמה גם ביחס לאירוע הקודם; תחילה טענה כי היא זרקה כרית על הנאשם והוא זרק עליה את הכרית בחזרה (עמ' 18 שורה 9) ודקות ספורות לאחר מכן טענה כי הנאשם היה זה שזרק את הכרית ראשון, והיא החזירה לו (שם בשורה 19). גם טענתה של המתלוננת כי בחרה לפנות למשטרה מאחר ולא רצתה לחשוף את בעיותיה בפני המשפחה (עמ' 18 שורות 25-26) סותרת את טענתה לפיה כל הסובבים אותה ידעו על בעיות אלה.

מנגד, הגם שהתקיימו הדרישות הפורמאליות לקבלת הודעתה במשטרה לפי סעיף 10א לפקודת הראיות, גם הודעתה של המתלוננת במשטרה אינה חפה מקשיים, שלא התבהרו במהלך המשפט, ודבריה בהודעה אינם מתיישבים זה עם זה באופן מלא.

כך למשל, ביחס לשימוש בסכין אמרה המתלוננת כי היא רק הרגישה שנשרטה וכן "נראה לי שהוא היה לו סכין" (ת/15 שורה 32). עם זאת, מיד לאחר מכן אמרה "אני ראיתי אותו מחזיק סכין" (שם), ואף תיארה את צבעה של הסכין (שם, בשורה 37). בנוסף, המתלוננת תיארה כי הנאשם נצמד אליה כדי לשרוט אותה בסכין (ת/15 שורה 52) תנוחה שהיא קשה מבחינה פיזית כאשר נעשה שימוש בסכין דוגמת זו המופיעה בצילום ת/13. גם ביחס למיכל הגז אמרה המתלוננת תחילה ש"היה לו משהו ביד, נראה לי משהו כמו גז אני לא יודעת מה זה" (ת/15 שורות 30-31), תיאור המלמד על כך שלא הבחינה בדיוק מה אחז הנאשם בידו, ואינו עולה בקנה אחד עם התיאור המדויק שמסרה לאחר מכן "מיכל גז פלפל בצבע זהב" (שם בשורה 32). גם העובדה שרק לאחר שתיארה את האירוע כולו הוסיפה המתלוננת את העובדה שקודם לאירוע הנאשם זרק קופסת זכוכי ושביר אותה (ת/15 שורות 73-74) מעלה קושי ויוצר חוסר קוהרנטיות בגרסה. לבסוף, טענתה של המתלוננת בפני השופט רועי שבו כי בנוסף למעשי האלימות הנאשם גם לקח ממנה 300 ₪ (ת/11) אינה נזכרת באף אחת מאמרותיה האחרות של המתלוננת בפני השופטים או בהודעתה במשטרה.

14. בעדותו של הנאשם לא היה כדי להעלות או להוריד מן האפשרות לקבוע עובדות, ואף אם התרשמתי כי ניסה לייפות את המציאות ולהאיר את פניו תוך השחרת פניה של המתלוננת, אין בכך כדי לתרום לברור עובדות האירוע.

15. אכן, המתלוננת נראתה לשוטרים שפגשו בה נסערת ובוכיה, והם אף הבחינו בשריטות הבולטות שעל זרועה השמאלית, עובדות שיש בהן, לכאורה, כדי לתמוך בתלונה. עם זאת, לא ניתן לדחות את חוות דעת מומחה ההגנה, שקבע כי השריטות אינן מתיישבות עם פגיעה בדרך של תקיפה באמצעות הסכין המופיעה בתמונה ת/13. בהקשר זה, אני מקבלת את עמדת המומחה, לפיה קל יותר לקבוע שחפץ מסוים לא גרם לפגיעה, מאשר לקבוע פוזיטיבית כי חפץ מסוים הוא החפץ שבאמצעותו נגרמה הפגיעה. על כן קביעתו כי הסכינים שנתפסו בבית הנאשם לא גרמו לפגיעה היא אפשרית גם כאשר הראיות תועדו בצורה שאינה עומדת באמות המידה הנדרשות לתיעוד ממצאים פורנזיים. קביעתו של המומחה לפיה הסכין לא גרמה לפגיעה לא נסתרה בחקירתו הנגדית, ואף ההיגיון אומר כי בפגיעה שנגרמת על ידי סכין חדה, יש לצפות לשריטות בעלות שוליים ברורים יותר מאלה הנראים בתצלומי המתלוננת.

16. מבין הראיות שהוצגו, בולטות בחסרונן עדויותיהם של א' ול', ילדיהם של בני הזוג. על פי הנטען בהודעת המתלוננת במשטרה, שני אלה נכחו באירוע המתואר בסעיף 6 לעובדות כתב האישום, שבו, על פי הנטען, ניסה הנאשם לחנוק את המתלוננת באמצעות כרית במהלך ויכוח ביניהם. לא הוצגו ראיות לכך שהילדים, שהם אנשים בוגרים, הוזמנו לחקירה או נחקרו, ועובדה זו עומדת לחובתה של המאשימה, שכן מדובר בעדויות חשובות שהיה בכוחן להבהיר את שאירע באותו הלילה, ואף להשפיע באופן כללי על הערכת אמרתיה של המתלוננת עצמה.

17. אין ספק שיש בליבה של המתלוננת על הנאשם, היא כועסת על בגידותיו ועל התנהגותו כלפי ילדיהם וכלפיה. כעס זה ניכר גם בעת עדותה במשפט, כשנכפתה עליה נוכחותה הצורמת לעין של בת הזוג הנוספת של הנאשם, אשר ליוותה אותו בדיון. על אף האמור, אני רחוקה מרחק רב מלקבוע כי המתלוננת שיקרה בתלונתה במשטרה. עם זאת, לנוכח העובדה שהמתלוננת כבר מסרה תלונה כוזבת בעבר, כפי שעולה מתוך נ/2, המחייבת לנ ג דבריה זהירות מיוחדת, לנוכח קשיים שעלו גם מתוך גרסתה של המתלוננת בהודעתה במשטרה, לנוכח קיומה של חוות דעת מומחה, אשר בסופו של יום לא נסתרה, לפיה השריטות של המתלוננת אינן מתיישבות עם תקיפה באמצעות הסכין שנמסרה למשטרה ובהעדרן של ראיות חשובות בדמות עדויותיהם של ילדי בני הזוג, שיכולים היו לתרום, לכל הפחות, לבירור חלק מהאירועים, עולים ספקות שאינם מאפשרים לקבוע את אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר.

18. לנוכח האמור לעיל, משקם ספק באשמתו של הנאשם, אני מזכה אותו מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

19. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תש"פ, 26 נובמבר 2019, במעמד הצדדים